

BİR FELAKET MASALI-3

Kunut , Kunut , Hanımın diye bağırsuları duyan Kunut hanım korkarak ve birazda çekinerek Çiftçi'nin geldiği yöne baktı. Görünüşte herhangi bir anormallik yok gibiydi. Çiftçi hızlı adımlarla eve doğru geliyor, ne kadar acele etsede 1 ay önce düştüğü için, aksayan ayağı onu takip etmekte zorlanıyordu.

-Ne oldu Çiftçi, Hayırdır. Sabahın bu saatinde niye bağıryorsun..sincapları ürküttün..Bir aksilik yok ya... diye seslendi ,

Çiftçi;

-Hanım hatırlıyor musun bizim hediye mühendisi bana kimyasal gübrelerin özellikle azot, üre ve amonyak nedeni ile asite dönüşerek çevresindeki doğal materyalleri parçaladığını söylemişti ya; diyerek biraz nefes aldı.

Çiftçi'nin Ziraat Mühendisi olan kardeşi hediyelik seramik eşyalar üreten bir fabrikada genel müdür olarak çalışıyordu. Ziraat mühendisi Duran, Ziraat fakültesinden sonra Ziraat mühendisliği dışında birçok iş yapmıştı. Mandıracılık, bilgisayarlılık, nakliyecilik, pazarlamacılık ancak bir türlü kendi mesleğini yapmadığı için Çiftçi ona , önce hediyelik mühendis sonrada hediye mühendisi demeye başlamıştı.Bu arada kendisini zorlukla takip eden bacağına ters ters bakarak “İyileş artık yahu, seni beklersek işimiz zor diye” söylendi. Bunu duyan Eşi Kunut Hanım,

-Tersleme ayağını, garibanı zaten 55 yaşında değilde 25 yaşında gibi işe koşturuyorsun , daha ne yapsın dedi ve ilave etti. “Eeee ne olmuş? ne var bunda...? diye sordu...

-Ne olmuşu var mı , geçenlerde bize gelen orman mühendisi Rıza abi bir arkadaşının yaptığı çalışmada “bir bölgede yağın yağmur miktarı, ve mevsimsel dağılımı aynı olmasına rağmen, sel ve heyelan felaketleri neden katlanarak artıyor “ diye bir çalışmasından bahsetmişti ve sonucu traktörlü tarımın bazı yanlış uygulamalarına getirmişti ya.

-Bunun için mi koştura koştura geldin anlamadım dedi Kunut hanım, bir yandan topladığı incirleri ipe dizerken....Çiftçi devam etti.

-İşte asıl sorunun kaynağı Sentetik kimyasal gübrelerin asite dönerek toprakları mineralleri eritmesi , yani koca koca ağaçlar durdukları yerde devriliyor...Toprak ve kayalar cıvıklaşıyor. Asit yağmurları ve yer altı suları nedeni ile üzerinde tutduğumuz toprakta her yer eriyor.....Asit yağmurları ve tarım zehirleri ile yeraltına giden asitler yüzünden toprak artık toprak değil sadece cıvık bir maddeye dönüşüyor.....Bu yüzden heyelanlar ve sellerin arttığını düşünüyorum....

-Bu konuda elinde yeterince istatistik bulgu varmı ? diye sordu Kunut hanım,

Çiftçi;

-Henüz yok. Biliyorsun ben akademik bulgular olmadan hiçbir şey iddia etmem.

Bu arada tavuklara buğday vermektan dönen kızları Sezen söze girdi:

-Baba yeni bir projen mi var? İstiyorsan yardımcı olabilirim. Dedi

Sezen, genetik mühendisliği 3. sınıfta okuyordu. Küçüklüğünden beri babasının felsefe ve bilim felsefesi konularında yaptığı konuşmalardan etkilendiği için bilim insanı olmaya karar vermişti. Çiftçi ona dönerek;

-Kızım senin derslerin yeterince yoğun. Zaten bu yıl nörobiyoloji konusunda tempolu bir çalışma yapman gerekecek, bir de bu yükü alma istersen. Dedi.

Sezen babasıyla bilimsel bir projenin içinde olmanın heyecanı ile gülerek cevap verdi ,

-Baba ben kimin kızıyım? Sen değil mi idin zamanı verimli kullanırsan, planlı çalışırsan senin için gün 48 saat olur diyen.

Çiftçi gülümsedi. Sezen'in o günlerde “dinde, bilimde ve metafizikte zaman enerjisi” isimli kitabı okuduğunu biliyordu.

-Marry Heurpe'un kitabı seni baya etkilemiş herhalde ki, mecazen söylediklerimi pratikte uygulamaya kalkıyorsun . Dedi. Sezen hınzır bir gülümsemeyle cevap verdi:

-Hadi baba hadi. Seni 20 yıldır tanırım bazen 1 haftalık işi 1 günde bitirdiğini farketmediğimi mi sanıyorsun. Bu tür konuların açılmasından haz etmeyen babası gülümsemekle terslemek arası,

- Yaşına başına bakmadan, kendinden büyük laflar etme. Söyle bakalım nasıl yardım edeceksin deyince, Sezen heyecanla atıldı:

- Önce anlat bakalım baba, nedir bu bilimsel tez?

- Biliyorsun kızım, bir olaydaki sebep sonuç ilişkilerini çözmek için önce tez ileri sürülmeli.

Dolayısıyla konuyu açıkladığım iddia eden teoriler bilimsel bulgularla yeterince ispatlanamıyorsa, o zaman olaylar arasındaki ilişkileri kapatmaya çalışan başka bir mekanizma vardır. Biliyorsun bilim adamı şeytanın görme dediğini görmelidir. Bunun için de farklı pencerelerden bakabilmek gerekiyor.

-Umarım iddia ettiğin gibi değildir. Yoksa bu küresel ısınmadan da daha büyük bir felaket olacak

insanlık için; diye söze girdi Kunut Hanım

Çiftçi;

-Aslına bakarsan ben de yanılmayı çok isterim. Ancak sezgilerim doğruysa çok yakında kontrol edilemez bir felaket bekliyor insanları dedi.....Şimdi bu fikrimi herkesle paylaşıp veri toplamaları için yardım isteyeceğim diyerek telefona uzandı... Kunut Hanım;

-Hemen acele etme, bilim adamlarının araştırmalarını gözden geçir, Ziraat fakültesi ile bir görüş istersen, sonra insanları kendine güldürme derken Çiftçi sinirle söylendi;

-Bunlar değil mi üreticiye serada tarım zehiri kullanırken sadece maske ve gözlük tavsiye edenler, sanki insan sadece ağızından burnundan mı nefes alıyor. Oksijen ihtiyacının % 20 sini deriden alıyor. Gerçekten bilim adamı olsalar Seralara karantina elbisesi ile girin demeleri gerekmez mi? Tabi o elbisenin içinde çiftçi 10 dk da sıcaktan eriyeceği için onu da söyleyemiyorlar, kimyasalı kullandıracak adam da lazım, aman gözlük kullanın sakın maskesiz zehir atmayın ...dır dır dır...Deriden alınan zehir ne olacak ? Hastanelerdeki kanser vakaları ile meslek dağılımını gösteren bir istatistik gördün mü hiç medyada..2007 dediye devam edeceken sustu ve yutkundu...Neyse bir insan oğlu gözyaşı dökeceğine, bana binlerce kişi gülsün, benimle alay etsinler hiç önemli değil...yeterki birileri ağlamasın diyerek Zehirsiz Tarım Lisesi binasına doğru yöneldi....

Çiftçi genelde bu kadar ağır konuşmaz , böyle bir şey söylesede mutlaka “tabii ki dürüst ve ahlaklı bilim adamlarımız var, onları tenzih ediyorum” derdi her konuşmasında. Oysa bugün hiç de hoşgörülü değildi. Aslında belkide kızdığı kendisiydi. Yıllardır kendisi de “kibarlık olsun, aman insanlar kırılmasın, vebal almayayım, sayıları çok az da olsa çok çalışkan, dürüst bilim insanlarımız da var” diyerek konuşmalarında yumuşak bir üslup seçmişti. O yüzden kendi kendine söylendi.....İnceldiği yerden kopsun....Yarası olan bilim insanı gocunur ..açık ve yüksek sesle her şeyi paylaşacağım....Sömürgecinin nezaket duygumu sömürmesine izin vermeyeceğim, dürüst ve çalışkan ahlaklı bilim adamlarımız da üzerlerine alınmasınlar, o zaman hem belki de onlar da bu sayede, seslerini duyurma fırsatı bulurlar, artık açık açık konuşma zamanı geldi, bütün dünyanın ürettiği değer % 90 na zenginlerin % 5 i sahipse, insanlar açlıktan , susuzluktan ölüyorsa, temiz su bulamayan milyarlar varsa, burada nezaket falan olmaz diye düşündü. Kendisine ilk defa bu kadar kızmıştı....

O sırada felaket sözüne takılan Sezen, babasının peşinden giderek heyecanla seslendi;

-Baba, nedir bu felaket meselesi biraz açar mısın?

-Yahu kızım anlattım ya , diye söze başladı, sonra Sezen'in sonradan yanlarına geldiğini hatırlayarak tekrar açıkladı;

-Tarım zehirleri nedeni ile toprakta büyük bir asit kitlesi oluşuyor. Bu asit yüzünden topraklarımız eriyor ve cıvıklaşıyor. Dolayısıyla yakında ağaçların kökleri boşalacak hepsi yıkılacak, evler yıkılacak ve bunun geri dönüşü neredeyse mümkün olmayacak.

Aman tanrım diyerek şaşkınlığını belirtti Sezen;

-Baba bu nasıl olur, bilim insanları bunu nasıl öngöremezler?

-Kızım, bilim insanı zannettiğimiz kişilerin çoğunun projelerini ticari tekeller ya da denetledikleri vakıflar finanse ediyor. Sağlık sektöründe bile ilaçlar'ın çoğu tedavi etmekten çok hastalığın belirtilerini azaltmaya dönük üretiliyor. Sayıları çok az olan dürüst bilim insanları ise ya projeleri için gerekli bütçeyi bulamıyor ya da bulanlar bile ruhsat için yıllarca kapıda bekletiliyor. Sana çocukluğundan beri örnek gösterdiğim Bilim insanı Faruk Durukan'ı hatırlasana.

Bunun üzerine Sezen, Babasının yaşayan en büyük deha diye bahsettiği Faruk Durukan'ın çalışmalarının duyurulması konusunda çabasını hatırladı. Faruk Durukan'ın “tamamen doğal, toksik etkisi olmadığı üniversitelerce kabul edilmiş, ilk dezenfektan” için nasıl yıllarca ruhsat alamadığını düşünerek üzüldü.

-Daha 10 gün buradayım Baba, bu konuda nasıl bir çalışma yapabilirim diye sordu. Babası gülererek; ya demek 20 günlük iş çıkartacaksın dedi. Ve devam etti:

- O zaman son 10 yılın topraktaki ve havadaki asit miktarı ölçüm istatistiklerini bulmaya çalış ve yıllık artışlarını hesaplayıp aynı oranda 5 yıllık hızlandırma modeli uygulayarak topraktaki asit oluşumuna bağlı çözünme hızını hesaplayabilirsen çok sevinirim, sonrada bunları Ziraat müh amcan Duran'la paylaş, görüşlerini al, dedi.

-Tamam babacım hemen çalışmalara başlıyorum diyerek Sezen eve dönerken Bilim insanı Faruk Durukan' nın yaşadıklarını düşününce bir üzüntü kapladı kendisini. Dünyada eşi benzeri olmayan bir şey icat et, sonra ruhsat vermesinler ve patojenleri öldüreceğiz diye insanları bir sürü kimyasal zehirle yavaş yavaş zehirlerlerken seyretmek zorunda kal .Ne kadar acı. Faruk Durukan yıllarca televizyonlarda “1,5 ton lağım suyuna 6 litre bu sıvıdan koyarsanız içilecek hale gelir diyordu. Diğer bir yandanda “Taşın Suyu” özellikle ahşap ve kumaşlarda yanmazlık özelliği kazandırıyor. Babası 2008 den beri, yüzme

havuzlarında, belediyelerin su depolarında, otomotiv yan sanayisinde ve mobilya döşemelerinde bu sıvıyı kullansınlar diye çok uğraşmıştı. Ancak ruhsat olmadığı için fiyatı çok ucuz olmasına rağmen satılamıyordu. Çiftçi ,Faruk Durukan Bey bu ürünün adını TAŞARYUS SULARYUS koysaydı ruhsat verirdi, ruhsat alamıyor çünkü adı latince değil, Türkçe diye sinirlenirdi ruhsat vermeyenlere. Sezen'in aklına geçen yıl yolda alev alev yanan arabadaki aile geldi. Çocuklarla beraber 3 insan can vermişti yanan araçta. Haberi duyan babası bu aracın döşemelerinde yanmaz kumaş kullanılsaydı bu felaket yaşanmazdı diyerek gözyaşlarını tutamamıştı.....

Bu arada liseye yaklaşan Çiftçi, Lise'nin girişinde lise 3. sınıf öğrencilerinden Lamia ile Fikret'i gördü. Kendi aralarında hararetle bir şey tartışıyorlardı. Lamia;

-Necip'in yaptığı terbiyesizlik, hem Rasim'in bisikletini ödünç al, sonrada kırık dökük bir şekilde evinin önüne bırak git. Olur mu böyle şey, en azından tamir ettirde bırak kardeşim diye söylüyorlardı...Fikret;

-Ya Lamia, ben Necip'i tanıyorum. Mahalle arkadaşım. O böyle bir şey yapmaz normal de. Nasıl oldu bende anlamadım. Rasim'de zor durumda kaldı evinden okula bisiklet ile gelip gidiyordu..evide uzak ...ne yapsak acaba...Birden Rasim ile Necip birbirleri ile konuşuyorlar ne dediysem dinlemediler diye yakındı.

Konuşmaları duyan Çiftçi ;

-Gençler hayır dır ne oluyor ? Diye sordu..Fikret Çiftçi'yi görünce biraz rahatlayarak...

-Ya Çiftçi Dayı, mesele şu diyerek, oflaya puflaya konuyu özetledi..Fikret ilk günden beri Çiftçi'ye, hiçbir akrabalık bağı olmamasına rağmen Dayı derdi hep. Çiftçi'ninde bu hoşuna gider, onu gördükçe takılmadan edemezdi...Ancak bugün şakalaşacak bir ortam olmadığını görünce lafı uaztmadan konuya girdi.

-Yiğenim bi dakika ...Hemen demirci körüğü gibi oflayıp puflama yeterki canlıya bir zarar gelmesin herşey çözülür...diye ortamı rahatlattı. Ve devam etti..

-Şimdi burada iki sorun var biri maddi zarar ve ondanda önemlisi iki karkadaşın iki vatan evladının birbirine küserek konuşmaları...önce hangisine kafa yoralım ?

Lamia atıldı.

-Tabii ki önce Rasim'in okula gidip gelmesini zorlaştıran bisikletin durumu...Çocuk her gün neredeyse 1 saat yol yürüyor. Necib'in ekonomik durumu da uygun değilki, yeni bir bisiklet alıp kendini affettirsin...

Çiftçi ;

-Sorun yok. Merak etmeyin...Çözülmecek hiç bir sorun yok.Yeterki üç kişi bir araya gelip kafa yorsun dedi gülerek. Sonrada... Biriniz Rasim'e birinizde Necib'e akşam ders çıkışında sakız ağaçlarının altında benim beklediğimi söyleyin. Sizde gelin, biraz sohbet edelim bakalım. Dedikten sonra felsefe öğretmenimiz Sercan bey'i gördünüz mü ? diye sordu. Onları uzaktan izleyen Zehra seslendi.

-Az önce öğretmenler odasına girerken görmüştüm. Dedi. Çiftçi Zehra'ya teşekkür ederek öğretmenler odasına doğru yöneldi.

Öğretmenler odasında 6 öğretmen oturmuş bir yandan çay içiyorlar bir yandanda "Sosyal Aydınlanma" takımının sosyal medyanın etkilerini araştırırken, kendilerine de yaptıkları anketi tartışıyorlardı.

Matematik öğretmeni Gülnur hanım;

-Arkadaşlar bu gençler enteresan işler yapacak göreceksiniz. Bu proje bambaşka yerlere gidebilir, hatta bizim Lisenin boyutlarını bile aşar. Dedi. Bunun üzerine Felsefe Öğretmeni Sercan Bey;

-Sanırım Devrim Işık'ın babası çok okuyan biri , onunda etkisi olmuş çocukların çalışmalarında, hatta anket fikrini o ortaya atmış derken; Resim öğretmeni Fikret bey konuya girdi;

-İyide ona danışmak, çocukların aklına gelmiş. Ayrıca anket sorularını da çocuklar kendileri hazırlamışlar diyince Sercan bey,

-Tamam hocam bir şey demedik sizin gençlere. Sadece konuyu konuşuyorduk dedi. Gerçektende Fikret bey'in, okul öğrencilerine karşı çok fazla bir koruma duygusu vardı .Sanki her biri kendi çocuğuymuş, onların öz babası imiş gibi tavırlanırdı bazen. Bu nedenle öğrencilerin bir sorunu olsa hemen onu bulurlardı.Öğretmenlikle babalık duygusu arasında gider gelirdi hep Fikret bey.

Öğretmen arkadaşları Fikret beyin 2 yaşındaki bebeğinin kalp damar hastalığı nedeniyle kaybettiğini bildikleri için hassasiyetini anlıyorlar, bu konularda Fikret bey bazen abartılı davransada hoş görüyorlardı.

Yaklaşık 2 yıl kadar önceydi. Fikret Beylerin yeni doğan kızları bir türlü hastaneden çıkamıyor, doktorlar bu kadar küçük yaşta bir çocukta nasıl olurda hem şeker hastalığı hemde damar hastalığı olur diye şaşkınlık geçiriyorlardı. Çiftçi o zamanlarda "özellikle kadınların kullandıkları makyaj malzemeleri ve gıda koruyucular vücutlarında birikiyor, çocuklarımız ödeyecek bunun bedelini" der dururdu. Ancak

yinede onu pek dinleyen olmazdı o günlerde. Derken bir gün acı haber tüm okula yayılmıştı. Doktorların tüm özverili çabalarına rağmen Fikret Bey'in 2 yaşındaki küçük kızı kalp yetmezliğinden vefat etmişti. Tüm lise bu acılı olayı unutmaya çalışsada ne Fikret bey nede diğerleri bu olayı hiç unutmadılar ve o gün bugündür özellikle kadın öğretmenler sentetik kimyasal makyaj malzemesi, saç boyası kullanmayı bırakmışlardı.

Kapıdan giren Çiftçi Felsefe öğretmeni'ne dönerek;

-Öğretmenim zamanınız varsa bana bir yarım saatinizi ayırabilirmisiniz ? Diye seslendi. Onu gören öğretmenler ayağa kalkarak buyur ettiler. Öğretmenlerin Çiftçi'ye karşı ilginç bir saygı halleri vardı. Biraz yaşından, biraz da açık sözlülüğünden dolayı onu hem sever hem de çekinirdi biraz. Felsefe öğretmeni okulda ilk göreve başladığı yıllarda Çiftçi ile hiç beklemediği bir felsefi tartışmaya girmiş, Çiftçi onun bilim felsefesi konusundaki yetersizliğini farkedince “bu konuyu sonra konuşuruz öğretmenim ” diye önce kibarca uyarılmış , Sercan bey konuyu uzatınca da Çiftçi;

-Tamam öğretmenim, Popper'ın yanlışlanabilirlik teorisinin Sosyoloji ve Tarih bilimi üzerine etkilerini haftaya çalışmada konuşalım o zaman diye konuyu kestirip atmıştı. Sercan Öğretmen elleri nasırlı, ayakkabısı yıpranmış bir köylüden böyle bir cümle duyunca şaşırılmış ve “Peki peki hocam nasıl isterseniz diye kekelemişti” ...sonrasında çok yakın dost olmuşlardı Çiftçi ile. Hatta bazen Sercan bey takıldığı felsefi konularda çiftçiye kaynak konusunda danışır olmuştu.

Sercan bey;

-Tabii ki dostum iki saat kadar dersim boş, bol bol sohbet edebiliriz buyrun diye yanıtladı Çiftçi'yi

-Öğretmenim son zamanlarda medyada ve özellikle sosyal medyada subliminal etkiler konusu çok gündemde. Bu konuda bizim kızın lisede iken gerçekleştiremediği bir projesi vardı.”Subliminal etkilere karşı felsefi ve Nörobiyolojik çözümler” adında. Ne dersiniz “sosyal aydınlık” takımının projesini bu başlıkla geliştiresek, yardımcı olabilirsiniz diye sordu. Konu Sercan beyi heyecanlandırmıştı.

- Ne demek dostum tabii ki her zaman desteğe hazırım ne kadar ilginç bir konu bulmuşsunuz dedi.

Çiftçi;

-Aslında konuyu ben bulmadım Sezen'in lisede iken okuduğu bir kitaptan etkilenecek ortaya attığı, felsefe dersinde yapacağı bir Tübitak projesi idi. Ancak öğretmenleri zaman ayıramadı öylece kaldı. Geçen hafta Müdür hanım Sosyal medya konusunda gençlerin raporunu paylaştı benimle , olağanüstü bir iş çıkarmış gençler. Müdür hanımda bunu toplumsal bir proje haline getirmenin daha doğru olacağını düşünmüş, benden yardım istedi. Benim aklımda sizinle çalışmak geldi dedi. Müdür hanıma söyledim bu benim tek başıma yapabileceğim bir konu değil Sercan bey ile çalışabilirmiyim diye , o da bu proje çok önemli, gerekirse yaz tatilinde hep beraber çalışalım diyerek izin verdi . Bu konuyu ne zaman detaylandırırım öğretmenim diye sordu.

Konuşmaları dinleyen Gülnur hanım Çiftçi'ye dönerek;

-Üstad subliminal konuların nörobiyoloji ile ilgisini anladım, felsefe ile ilgisini anlayamadım diye konuya girince, Çiftçi;

-Ah ,ah hep söylüyorum bilim felsefesi eğitimi almadan mezun etmemeliler sizi diye....Sonra devam etti..Felsefe Etik ile uğraşır , Etik ahlakla ilgilidir, güzel ahlaklı insana subliminal etkiler de dahil, kimse bir şey yapamaz diye konuyu özetleyiverdi....bütün öğretmenler bunu duyunca şakınlık içersinde birbirlerine bakarken “şu bilim felsefesi kitaplarını bir çalışmak lazım, hç bir şey için geç kalınmış değildir” diye geçiriyorlardı içlerinden.....

Çiftçi ;

-Neyse bana müsaade. Gençlerle bir problem çözme çalışması yapacağız, biliyorsunuz öğrenenden öğrenmeyenden öğretici olmaz. dedi ve gülerken çıktı odadan . Okul bahçesinde sakız ağaçlarının altına doğru ilerlerken Necip ağaçların altında başını eğmiş düşünceli düşünceli oturuyordu. Çiftçi ;

-Hayırdır Necip kardeş.Karadenizde gemilerin mi battı? Çok derin düşünüyorsun diye takıldı.

Çiftçinin sesiyle kendine gelen Necip, onu görünce yüzünde bir rahatlama ifadesi ile ;

-Çiftçi hocam, konuyu biliyorsun. Benim bir suçum yok. Ben bisikleti yolun kenarına parketmişim. Rasim'in teyze oğlu traktörle geçerken, traktörün römorkundan sarkan kürek bisiklete takılmış epey bi sürüklemiş. Rasim'e söyledim. Suç senin teyze oğlunda, onunla görüşmemiz lazım diye. Fakat Rasim'in teyzeoğlu “körmüsü bisikleti yolun ortasına koymasaymış” demiş. Halbuki bisiklet yolun ortasında değildi. Diye konuyu anlattı. Tam o sırada Rasim ve diğerleride göründüler. Çiftçi onların da gelmesini bekleddikten sonra konuşmaya başladı.

-Bakın gençler ortada canlıya bir zarar yok. İnsanlar konuşa konuşa anlaşır. Anladığım kadarı ile acil sorun Rasim'in okula gidip gelmesi. Önce onu çözelim. Biliyorsunuz Muhtar her sabah muhtarlık binasına gidiyor. Yolunu beşyüzmetre uzatırsa Rasim'ide alır arabaya geçerken Zehirsiz Tarım Lisemize bırakıverir. Yine akşam dönüştüde evine bırakır dedi. Rasim hemen atıldı.

-İyi de muhtarlık seçiminde babam da adaydı. O yüzden bunu teklif bile edemedim. Babamda söyleyemedi dedi. Bunun üzerine Çiftçi;

-İşte bu olmadı. Muhtar bu milletin muhtarı. Seçim işi sandık sayılınca biter. Ve unutulur. Muhtar sadece kendisine oy verenlerin muhtarı değilki, hepimizin muhtarı. Ben muhtarı tanırım. Bunu duysa çok üzülürdü. Bu konuyu burada kapatalım. Duymamış olalım. Hatta Muhtar bir öğrenciye yardım etme fırsatı çıktı diye sevinir bile.

Aslında Rasim'de muhtar amcasını çok severdi. Hatta babası ile de eskiden çok iyi anlaşılırdı. Ancak babası seçimi kazanamayınca biraz dostluklarına mesafe koymuştu. Babası kabul edermiydi acaba bu teklifi diye düşünürken, Çiftçi sanki aklından geçenleri okumuş gibi; Rasim'e dönerek;

-Bak delikanlı olumsuz bir olaydan , güzel bir ders çıkarmak ve güzel bir olaya neden olmak insanlığın gereğindedir. İşte ahlak budur. Eeee bizde burada beş ahlaklı insan olduğumuza göre, bu tatsız konuyu çözecek isek yazıklar olsun bize dedi gülerek...

Sonraki günlerde Muhtar Rasim'in babasını arayarak Rasimi okula bırakmaktan mutlu olacağını söyleyince, Rasim'in babası önce “ne gerek vardı canım” diye kem küm ettikten sonra bu teklifi sevinerek kabul etti. Ve tekrar iki aile eski sıcak dostluklarına döndüler ,ailecek gidip gelmeler başladı. Bu arada Çiftçi, Rasim'in Teyzesine konuyu çıtlatınca, Gülümser teyze hem üzülürdü, hemde kızarak;

-Bak şu hayırsız oğluma. Hiç haberim yoktu kardeş. Sen merak etme, dedi.

Ertesi gün, Rasimin teyzeoğlu Rasim'den ve Necip'ten neden olduğu kırınglıktan dolayı özür diledi. Özellikle konudan Çiftçi'nin haberinin olmasından çok utanmıştı.On gün geçmeden Rasim Zehirsiz Tarım lisesine yep yeni bir bisiklet ile gidip gelmeye başladı.

Yazan: İçimizden Birileri
Kocaaliler/Çınar mevki